

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ส่วนงาน กสทช. สภากิจการกลางนครงค์ โทร. ๕๐๖๒

ที่ สทช ๑๐๐๓.๙/ ๒๐๐๑

วันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเปิดเผยความเห็นและมติในการประชุม กสท. ครั้งที่ ๔๓/๒๕๕๙ วันจันทร์ที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๙

เรียน ประธาน กสท.

สืบเนื่องจากการประชุม กสท. ครั้งที่ ๔๓/๒๕๕๙ วันจันทร์ที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ ดิฉันได้ขอเปิดเผยความเห็นและสงวนความเห็นในการพิจารณาหลายวาระ เพื่อบันทึกไว้ในรายงานการประชุม โดยมีรายละเอียดตามวาระที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

วาระ ๓.๔ คำสั่งหัวหน้าคณะกรรมการรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติที่ ๗๖/๒๕๕๙ เรื่อง มาตรการส่งเสริมการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อประโยชน์สาธารณะ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๙

“ดิฉันมีข้อสังเกตต่อการพิจารณาวาระนี้ เนื่องจากได้พิจารณาในรายละเอียดของคำสั่งหัวหน้าคณะกรรมการรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ที่ ๗๖/๒๕๕๙ เรื่อง มาตรการส่งเสริมการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อประโยชน์สาธารณะ และพบว่าในประเด็นเกี่ยวกับการขยายระยะเวลาการเรียกคืนคลื่นความถี่ที่ใช้ในการประกอบกิจการกระจายเสียงเพื่อนำไปจัดสรรใหม่หรือปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ตามแผนแม่บทบริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) ให้กับหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐที่ประกอบกิจการกระจายเสียงตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ออกไปอีก ๕ ปี นับแต่วันที่ครบกำหนดของแผนแม่บทฯ ตามความในข้อ ๗ นั้น มิได้เป็นการส่งเสริมอุตสาหกรรมกิจการวิทยุกระจายเสียง ให้เกิดประสิทธิภาพและสร้างความมั่นคงให้แก่ระบบเศรษฐกิจ โดยรวมของประเทศตามที่ปรากฏหลักการเหตุผลในอารัมภบทแต่อย่างใด

ดิฉันจึงเห็นว่าควรมอบหมายให้สำนักงาน กสทช. มีการชี้แจงข้อเท็จจริงภายใต้กระบวนการพิจารณาความจำเป็นและกำหนดระยะเวลาการถือครองคลื่นความถี่ที่ใช้ในกิจการกระจายเสียง ซึ่ง กสทช. ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๘๒ และมาตรา ๘๓ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่ประชุม กสทช. ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๙ ได้มีมติให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐ รวม ๒๗ หน่วยงาน ๕๓๗ คลื่นความถี่คืนคลื่นความถี่ตามระยะเวลาสูงสุดที่กำหนดไว้ในแผนแม่บทบริหารคลื่นความถี่เพื่อนำไปจัดสรรใหม่หรือปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ตามกฎหมายแล้ว

อีกทั้งจาก รายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลความจำเป็นการใช้คลื่นความถี่และกำหนดระยะเวลาการถือครองคลื่นความถี่ในกิจการกระจายเสียงของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐ ซึ่งสำนักงาน กสทช. และคณะอนุกรรมการว่าด้วยการพิจารณาสัญญาสัมปทานและพิจารณาความจำเป็นการใช้คลื่นความถี่ด้านกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์จัดทำขึ้น พบว่า กลุ่มหน่วยงานที่มีลักษณะการประกอบกิจการกระจายเสียงที่สอดคล้องตามภารกิจของหน่วยงาน จำนวน ๑๘ หน่วยงาน จำนวน ๑๑๓ คลื่นความถี่ (ประกอบด้วย คลื่นระบบเอฟ.เอ็ม. ๘๘ คลื่นความถี่ คลื่นระบบเอ.เอ็ม. ๑๓ คลื่นความถี่ คลื่นสั้น ๑ คลื่นความถี่ และคลื่นเคลื่อนที่เฉพาะกิจ ๑๑ คลื่นความถี่) และกลุ่มหน่วยงานที่มีลักษณะการประกอบกิจการบางส่วนที่ไม่สอดคล้องต่อภารกิจของหน่วยงาน จำนวน ๑๐ หน่วยงาน จำนวน ๔๒๕ คลื่นความถี่ (ประกอบด้วย คลื่นระบบเอฟ.เอ็ม. ๒๒๕ คลื่นความถี่ คลื่นระบบเอ.เอ็ม. ๑๘๓ คลื่นความถี่ คลื่นสั้น ๑๗ คลื่นความถี่) หรือกล่าวได้ว่ามีส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐ ประกอบกิจการกระจายเสียง

/โดยมีลักษณะ ...

โดยมีลักษณะการประกอบกิจการบางส่วนที่ไม่สอดคล้องต่อภารกิจของหน่วยงานมากถึงร้อยละ ๗๙ นอกจากนี้ยังมีกลุ่มหน่วยงานความมั่นคงที่ถือครองคลื่นวิทยุกระจายเสียงสูงสุด ๒๕๖ คลื่นความถี่ หรือร้อยละ ๔๗.๕๘ (ประกอบด้วย กองทัพบก ๑๓๘ คลื่นความถี่ กองทัพอากาศ ๓๖ คลื่นความถี่ กองทัพเรือ ๒๑ คลื่นความถี่ กองบัญชาการกองทัพไทย ๑๔ คลื่นความถี่ กรมการพลังงานทหาร ๓ คลื่นความถี่ และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ๔๔ คลื่นความถี่)

ดังนั้นการขยายระยะเวลาการคืนคลื่นความถี่ที่ใช้ในกิจการกระจายเสียงของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐ ออกไปอีก ๕ ปี โดยให้คงมีสิทธิในการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงและการถือครองคลื่นความถี่ดังกล่าวได้ตามขอบเขตและสิทธิเดิม จึงไม่อาจบรรลุตามเจตนารมณ์ของ คสช. ที่ประสงค์จะส่งเสริมอุตสาหกรรมกิจการวิทยุกระจายเสียงให้เกิดประสิทธิภาพและสร้างความมั่นคงให้แก่ระบบเศรษฐกิจ โดยรวมของประเทศได้ อีกทั้งข้อเท็จจริงข้างต้นย่อมแสดงได้ว่าส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐเกือบร้อยละ ๘๐ มิได้ทำหน้าที่กระจายข้อมูลข่าวสารภาครัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพและอาจเป็นช่องทางแสวงหาประโยชน์ซึ่งจะกระทบต่อรัฐบาลและ คสช. ที่มุ่งหวังให้สังคมมีธรรมาภิบาลและไม่มีการคอร์รัปชันในแวดวงข้าราชการและนักการเมือง”

วาระ ๓.๕ เรื่องการจัดทำใบแจ้งสิทธิในการแลกรับอุปกรณ์รับสัญญาณโทรศัพท์เคลื่อนที่ในระบอดิจิตอลสำหรับครัวเรือนที่ได้รับสิทธิเพิ่มเติม

“ตามที่สำนักงาน กสทช. มีภารกิจในการดำเนินโครงการสนับสนุนประชาชนในการเปลี่ยนผ่านไปสู่การรับชมโทรทัศน์ภาคพื้นดินในระบบดิจิตอล สำหรับครัวเรือนที่ได้รับสิทธิเพิ่มเติม โดยเปลี่ยนจากการใช้ใบคู่มือดิจิตอลทีวีแบบเดิมเป็นการใช้บัตรประชาชนแบบเอนกประสงค์ (Smart card) ตรวจสอบผ่านระบบบริหารการใช้สิทธิแลกรับอุปกรณ์ซึ่งเชื่อมต่อกับระบบฐานข้อมูลทะเบียนราษฎรของกรมการปกครอง เพื่อยืนยันสิทธิตามโครงการของสำนักงานตามที่ได้เสนอในวาระเพื่อทราบนั้น ดิฉันมีความเห็นและข้อเสนอเพิ่มเติม ดังนี้

๑. ควรมีแผนการประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางสื่อต่างๆ อาทิ โทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต บ้ายประชาสัมพันธ์ ฯลฯ ที่นอกเหนือจากการแจ้งในใบนำส่งทางไปรษณีย์ เพื่อเชิญชวนและสื่อสารให้ประชาชนที่ได้รับสิทธิได้เข้าใจถึงวิธีการใช้สิทธิ การลงทะเบียนสิทธิรับกล่องแบบต่างๆ ข้อมูลیه้อกล่อง จุดบริการรับแลก ระยะเวลาในการรับสิทธิ รวมถึงวิธีการติดตั้งกล่องพร้อมอุปกรณ์อย่างถูกต้อง ตลอดจนข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การรับประกันสินค้า หมายเลขโทรศัพท์ติดต่อ Call Center ของบริษัทกล่องที่เข้าร่วมโครงการให้กับครัวเรือนผู้ได้รับสิทธิ ทั้งนี้ สำนักงานฯ มีโครงการการสื่อสารการปรับเปลี่ยนไปสู่การรับชมโทรทัศน์ภาคพื้นดินในระบบดิจิตอล ซึ่งอาจเป็นอีกช่องทางหนึ่งในการเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าว

๒. จุดบริการลงทะเบียนรับสิทธิ ทั้ง ๔ กลุ่ม ได้แก่ ๑) ครัวเรือนที่ได้รับสิทธิแจกคู่มือฯ ครั้งแรก แต่ไม่ได้รับคู่มือฯ ดังกล่าว (เฉพาะที่ไปรษณีย์ สงคิน) ๒) ครัวเรือนที่มีทะเบียนบ้านและมีเจ้าบ้านภายหลังวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๗ ๓) ครัวเรือนที่มีทะเบียนบ้านและมีผู้อยู่อาศัยแต่ไม่มีเจ้าบ้าน และ ๔) ครัวเรือนที่มีทะเบียนบ้านชั่วคราวและมีเจ้าบ้าน สำนักงานฯ ควรกำกับให้ผู้เข้าร่วมโครงการกำหนดจุดบริการรับแลกที่สามารถลงทะเบียนอย่างทั่วถึง ครอบคลุม สามารถอำนวยความสะดวกประชาชนผู้ได้รับสิทธิทุกพื้นที่ ี่มีความเป็นกลางไม่เป็นการเลือกปฏิบัติให้แก่ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการรายใดรายหนึ่งเป็นการเฉพาะเจาะจง

๓. สำหรับกลุ่มที่ ๕ และ ๖ ได้แก่ บ้านพักของหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ จุติบริการประชาชนของหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ สำนักงานฯ ควรจัดให้มีระบบการติดตามไปยังผู้รับ หรือจุดที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย นั้นๆ ว่าได้รับกล่องและมีการติดตั้งอุปกรณ์จนสามารถรับชมได้แล้วหรือไม่”

วาระ ๔.๕ การอนุมัติผังรายการหลัก ประจำปี ๒๕๖๐ ของสถานีวิทยุกระจายเสียง จำนวน ๘ หน่วยงาน

“ดิฉันขอเปิดเผยความเห็นในการพิจารณาเรื่องนี้ โดยยืนยันความเห็นตามบันทึกที่ สทช ๑๐๐๓.๙/๑๙๗ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๙ บันทึกที่ สทช ๑๐๐๓.๙/๒๐๒ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๙ กรณีการอนุมัติผังรายการหลัก ประจำปี ๒๕๖๐ ของสถานีวิทยุกระจายเสียง เนื่องจากเห็นว่าทำให้ความเห็นชอบผังรายการหลัก ประจำปี ๒๕๖๐ ของสถานีวิทยุกระจายเสียงจำนวน ๘ หน่วยงาน รวม ๓๕๕ สถานี ทั้งในระบบ เอ.เอ็ม และ เอฟ.เอ็ม. ในครั้งนี้ อันประกอบด้วย สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จำนวน ๑๐๕ สถานี สถานีวิทยุกระจายเสียงของกองทัพบก จำนวน ๑๓๙ สถานี สถานีวิทยุกระจายเสียงของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จำนวน ๔๔ สถานี สถานีวิทยุกระจายเสียงของ อสมท. จำนวน ๖๑ สถานี สถานีวิทยุกระจายเสียงมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เอฟ.เอ็ม ๘๙.๕ MHz สถานีวิทยุกระจายเสียงกรมประมง จำนวน ๓ สถานี สถานีวิทยุกระจายเสียงเพื่อการเกษตร เอ.เอ็ม. ๑๓๘๖ kHz และสถานีวิทยุกระจายเสียงมหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ เอฟ.เอ็ม ๘๘.๐ MHz

ในกรณีนี้หน่วยงานรัฐในข้างต้นถือเป็นหน่วยงานที่ได้รับความคุ้มครองให้ประกอบกิจการกระจายเสียงต่อไปอีก ๕ ปี ตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติที่ ๗๖/๒๕๕๙ เรื่อง มาตรการส่งเสริมการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อประโยชน์สาธารณะ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ แต่อย่างไรก็ตามสำนักงาน กสทช. ควรเร่งรัดให้เปิดเผยข้อมูลและผลการตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญาให้สาธารณชนทราบ ตามวรรคสอง มาตรา ๘๒ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พ.ศ. ๒๕๕๓ และกำกับดูแลตามกฎหมายอย่างเคร่งครัดเพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของหัวหน้า คสช. ที่ประสงค์จะส่งเสริมอุตสาหกรรมกิจการวิทยุกระจายเสียงให้เกิดประสิทธิภาพและสร้างความมั่นคงให้แก่ระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ และสอดคล้องกับกฎหมาย อาทิจากการกำกับให้กรมประชาสัมพันธ์ ปฏิบัติตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งกำหนดให้ต้องดำเนินการตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๘ ของพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน กล่าวคือ กรมประชาสัมพันธ์ จะหารายได้จากกรมโฆษณาไม่ได้ เว้นแต่เป็นการหารายได้โดยการโฆษณาหรือเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับงานหรือกิจการของหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ สมาคม มูลนิธิฯ ตลอดจนกำกับให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐที่ประกอบกิจการกระจายเสียงตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงฯ พ.ศ. ๒๕๕๑ ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ กล่าวคือ ให้ผู้รับใบอนุญาตจัดทำรายงานสถานะทางการเงินโดยแสดงรายรับและรายจ่ายที่ถูกต้องตามความเป็นจริงเสนอต่อคณะกรรมการ ตามที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐที่ประกอบกิจการกระจายเสียงมีสถานะเป็นผู้ได้รับอนุญาตตามความในวรรคแรกของมาตรา ๘๓ แห่ง พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยให้ กสทช. กำกับดูแลให้ผู้ได้รับจัดสรรคลื่นความถี่หรือใช้คลื่นความถี่นั้นปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ กฎหมายอื่นและตามหลักเกณฑ์ที่ กสทช. กำหนด ทั้งนี้ จนกว่าจะถึงกำหนดที่ต้องคืนคลื่นความถี่ตามคำสั่งหัวหน้า คสช.”

วาระ ๔.๘ การขอยกเลิกใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงหรือโทรทัศน์เพื่อให้บริการโทรทัศน์สำหรับกิจการที่ไม่ใช่คลื่นความถี่ของบริษัท ทู วิชั่นส์ กรุ๊ป จำกัด จำนวน ๒ ช่องรายการ

“สืบเนื่องจากที่บริษัท ทู วิชั่นส์ กรุ๊ป จำกัด ในฐานะผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงหรือโทรทัศน์เพื่อให้บริการกระจายเสียงหรือโทรทัศน์ ช่องรายการ HBO, Cinemax, HBO Signature, HBO Family, HBO Hit และ RED by HBO แจ้งความประสงค์ที่จะยุติการให้บริการและขอยกเลิกใบอนุญาตทั้ง ๒ ช่องรายการ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๐ เนื่องจากบริษัทฯ ไม่สามารถบรรลุข้อตกลงทางธุรกิจกับผู้ให้บริการเนื้อหารายการช่องรายการดังกล่าวได้นั้น ดิฉันขอสงวนความเห็นในการพิจารณาวาระนี้ โดยมีเหตุผลสนับสนุนดังต่อไปนี้

๑. กรณีการยกเลิกการให้บริการก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ จะต้องแจ้งเหตุแห่งการเลิกการให้บริการ พร้อมทั้งกำหนดมาตรการเยียวยาผู้ใช้บริการ ให้คณะกรรมการเห็นชอบล่วงหน้าโดยจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดก่อนเลิกกิจการ ในกรณีนี้จะเห็นได้ว่า บริษัท ทูวิชั่นส์ ในฐานะผู้รับใบอนุญาตได้ส่งหนังสือตามเอกสารประกอบการพิจารณาวาระนี้มายังสำนักงาน กสทช. เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ โดยประสงค์จะยกเลิกใบอนุญาตช่องรายการในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๐ การดำเนินการของผู้รับใบอนุญาตจึงขัดกับประกาศ กสทช. เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตการให้บริการกระจายเสียงหรือโทรทัศน์ พ.ศ.๒๕๕๕ ข้อ ๑๔ (๔) และขัดกับมติ กสท. ครั้งที่ ๙/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๗ ซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการแจ้งพักหรือหยุดการให้บริการว่า ให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งความประสงค์ต่อ กสท. ล่วงหน้าอย่างน้อย ๓๐ วันก่อนวันที่เริ่มพักหรือหยุดการให้บริการตามที่สำนักงาน กสทช. เสนอพร้อมทั้งระบุเหตุผล การพักหรือหยุดการให้บริการ

๒. นอกจากนี้ ตามประกาศ กสทช. เรื่อง มาตรฐานของสัญญาการให้บริการโทรทัศน์แบบบอกรับสมาชิก พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๑๕ กำหนดว่า หากผู้ให้บริการประสงค์จะเปลี่ยนแปลงลักษณะ ประเภท เงื่อนไข มาตรฐานและคุณภาพในการให้บริการที่ตกลงในสัญญาหรือที่ได้โฆษณาหรือแจ้งให้ผู้ใช้บริการทราบ หรือการปรับปรุงรูปแบบการให้บริการอื่นๆ อันมีลักษณะเป็นสาระสำคัญของการให้บริการ ผู้ให้บริการมีหน้าที่แจ้งให้ผู้ใช้บริการทราบเป็นลายลักษณ์อักษรไม่น้อยกว่า ๓๐ วันก่อนมีการเปลี่ยนแปลง ดังนั้นกรณีที่เกิดขึ้นนี้ ผู้รับใบอนุญาตจึงเข้าข่ายการไม่ปฏิบัติตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ประกาศ กสทช. ทั้งสองฉบับ และขัดกับมติ กสท. อีกด้วย

๓. การพิจารณาวาระนี้ ยังขาดองค์ประกอบสำคัญตามที่ประกาศ กสทช. กำหนด ได้แก่ มาตรการเยียวยาผู้ใช้บริการ มีเพียงการแจ้งเหตุแห่งการเลิกการให้บริการ โดยอ้างเหตุว่า ไม่สามารถบรรลุข้อตกลงทางธุรกิจกับผู้ให้บริการเนื้อหารายการช่องรายการดังกล่าวได้ ประกอบกับหนังสือแจ้งว่า บริษัทฯ อยู่ระหว่างการพิจารณาคัดสรรช่องรายการเพื่อนำมาทดแทนให้แก่สมาชิกผู้ใช้บริการ ดิฉันเห็นว่า การที่ กสทช. พิจารณาอนุมัติให้ผู้รับใบอนุญาตยุติการให้บริการได้โดยยกเว้นการพิจารณาการกำหนดมาตรการเยียวยานั้น อาจเข้าข่ายการใช้ดุลยพินิจโดยมิชอบและก่อให้เกิดความเสียหายให้แก่ผู้บริโภค อีกทั้งยังเป็นการเลือกปฏิบัติเนื่องจากการขอยุติการให้บริการกรณีอื่นๆ ที่ผ่านมามีการพิจารณาทั้งการขอยกเลิกบริการและการกำหนดมาตรการเยียวยา

๔. สำหรับการอ้างเหตุเกี่ยวกับอุปสรรคในเรื่องข้อตกลงทางธุรกิจนั้น ดิฉันเห็นว่า ผู้ประกอบการย่อมต้องทราบล่วงหน้าอยู่แล้วว่า ลิขสิทธิ์ในการนำเนื้อหารายการมาออกอากาศ มีระยะเวลาเท่าใด และจะสิ้นสุดเมื่อใด ดังนั้นกรณีนี้จึงเป็นเรื่องที่ไม่มีน้ำหนักเพียงพอในการอ้างเหตุดังกล่าวว่าเป็นเรื่องสุดวิสัย

นอกจากนี้ ดิฉันยังมีความเห็นเพิ่มเติมในกรณีเรื่องลิขสิทธิ์เนื้อหารายการที่ถือเป็นหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตในการแจ้ง และรับรองข้อมูลเกี่ยวกับการแพร่ภาพที่ไม่มีลักษณะเป็นการขัดต่อกฎหมายว่าด้วยทรัพย์สินทางปัญญา ควรมีการเพิ่มเติมในเรื่องการแจ้งระยะเวลาที่ได้รับสิทธิ์การแพร่ภาพเนื้อหารายการหรือช่องรายการดังกล่าวด้วย”

วาระ ๔.๑๒ การขอรับการจัดสรรคลื่นความถี่เพื่อให้บริการโทรทัศน์ในระบบดิจิทัลเพื่อประโยชน์ทางการศึกษา

“ดิฉันขอสงวนความเห็นในการพิจารณาเรื่องนี้ เนื่องจากกรณีที่กระทรวงศึกษาธิการ มีหนังสือที่ ศธ ๐๒๑๐.๐๖/๔๒๔๘ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๙ ขอให้สำนักงาน กสทช. พิจารณาการขอรับจัดสรรคลื่นความถี่เพื่อให้บริการโทรทัศน์ในระบบดิจิทัลเพื่อประโยชน์ทางการศึกษานั้น เป็นอำนาจหน้าที่ของ กสทช. ซึ่งได้กำหนดแนวทางไว้ตามแผนแม่บทบริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) และแผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙) ตลอดจนประกาศ กสทช. เรื่อง แผนการเปลี่ยนผ่านระบบรับส่งสัญญาณวิทยุโทรทัศน์เป็นระบบดิจิทัล ได้กำหนดกรอบเวลากระบวนการออกใบอนุญาตให้บริการสาธารณะไว้ภายในปี ๒๕๕๕ แต่ในช่วงเวลาที่ผ่านมามีการพิจารณาอนุญาตให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรใช้คลื่นความถี่และประกอบกิจการโทรทัศน์ เพื่อให้บริการโทรทัศน์ภาคพื้นดินในระบบดิจิทัล บริการสาธารณะประเภทที่สาม ซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อการกระจายข้อมูลข่าวสารเพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างรัฐบาลกับประชาชนและรัฐสภากับประชาชน (ช่องหมายเลข ๑๐) เท่านั้น ดังนั้น ดิฉันจึงเห็นว่า กสทช. ควรมีความชัดเจนเกี่ยวกับแนวทางและกรอบเวลาในการพิจารณาอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่และประกอบกิจการโทรทัศน์ เพื่อให้บริการโทรทัศน์ภาคพื้นดินในระบบดิจิทัล ทั้งประเภทบริการสาธารณะและประเภทบริการชุมชนตามที่ได้กำหนดกรอบเวลาไว้ อีกทั้งจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน องค์กร หรือกลุ่มคนที่มีคุณสมบัติในการยื่นขอรับอนุญาตและประสงค์จะใช้ประโยชน์จากคลื่นความถี่ในการประกอบกิจการโทรทัศน์ภาคพื้นดินในระบบดิจิทัลจะได้เตรียมความพร้อม และเพื่อมิให้เกิดการมอบหมายให้สำนักงาน กสทช. ไปศึกษาเพิ่มเติมในกรณีนี้เป็นการทอเวลาที่จะจัดสรรคลื่นตามที่กฎหมายกำหนดออกไป”

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำความเห็นของดิฉันบันทึกในรายงานการประชุม กสทช. ด้วย

(นางสาวสุสิญญา กลางณรงค์)
กสทช.